וואָך ענד ספּעשלס

פרייטאג זיינען גוט פאר פרייטאג און שבת היינטיקע וואך
יאנוואר 2 און 3

דער ראו מיי, גרין לייבל, אלומיניום פּעקל	49c
סעמאן, בי.סי. פּענסי פינק, הויכע טען	11c
פלויטען מאנטא קלארא פּענסי סאנ־מעיר, מיסטלער פייו, 2 פונט פּעקל	25c
פרענטש אליוו אויל, 4 אונץ פלעשל	16c
8 אונץ פלעשל	29c
קריסקא פאר הייסען וועלכע ווילן דאס בעסטע אין קאפע. 1 פונט טין (לימים 3 מינט)	23c
פּענקעיק כעל, שטויגנס אליין אויף, מיין זאלץ, סאדא אדער בעקינג פאודער נים נויטיק. 3½ פונט ווקל	29c

קאריאלאן קעז, געשמאק, בא'טעמ'ט. שמירט זיך ווי פּוטער. ½ פונט פּעקל	17c
נארוועגישע־סארדינס, געפאקט אין רייניעם אליוו אויל. 4 אונץ טין. א טין (בלוין 6 טינס צו א קאסטאמער)	10c
טיד־ביטס מאקאראני, 8 אונץ פּעקל	5c
קוף באי טואלעט זייף, א שטיקל	6c
ניעלס פולער 16 אונץ לאנד ברויט	4c

אייער, בי. סי. פרישע פולעט, עקסטראס (צו קאכן) א דאזן (ערשט דערהאלטן) 39c

די אויבן אנגעוויזענע פרייזן זיינען בלויז עטלאכע פון אונזערע ספּעשלס פאר היינטיקער וואך

NEALS STORES
"וואו עקאנאמיע הערשט"
1302 MAIN STREET — 974 MAIN STREET

גרודער מאָרד

געכסם אינטערעסאנטער און שפּאנענדער ראמאן

(פארזעצונג)

הערבערט רערבי

דער ארוואקאט שארף איז געבליבן זיצן אויף זיין שטול, פארטיפט אין זיינע נאגאנטען איבער דאס ווארטבארע לעבן וואס האט געטראפן צו דער פאמיליע משעוויץ, ווען די. מיר פון זיין קאביגעט האט זיך געעפנט און דער יונגער הערבערט איז אריינגעקומען.

דער ארוואקאט שארף האט אויך געפירט די געשעפטן פון דער פאמיליע משעוויץ.

ער האט באגריסט דעם יונגן מאן גאר פריינטלאך, און האט אים געפרעגט:

— וואס מאכט איר עפּעס, סער הערבערט? וואס פאר א עופאל האט אייך געבראכט צו מיר?

— איך האב מיט אייך צו ריידן איבער א נאנץ ערנסטע אנגעלעגענהייט. — האט דער יונגער הערבערט געגעבן ענטפער. — א נאנץ אנדערע אנגעלעגענהייט צו אייך.

— א נאנץ אנדערע אנגעלעגענהייט? — האט דער ארוואקאט איבערגעפרעגט.

— יא, אן אנדער אנגעלעגענהייט. איך ווייל מיט אייך ריידן וועגן מיין . . . וועגן העלענא'ן.

— העלענא? — וואס האט איר דען פאסירט?

— זי איז פארליבט אין מיין ברודער ווילהאם.

— דאס איז טרויעריק! — האט דער ארוואקאט אויסגערופן. — איך האף אבער אז עס איז נאך ניט אזוי וויט געקומען, אז מען זאל ניט קאנען דערקלערן דעם יונגן מיידל, אז . . .

— ליידער איז שוין געקומען זייער וויט. — האט דער יונגער דערבי געזאגט טרויעריק.

— דאס פארשטיי איך ניט? ! — האט דער ארוואקאט אויסגערופן. — העלענא איז א גוטע, שטילע און קלוגע מיידל; ווען מ'זאל איר דערקלערן, אז ווילהאם איז א לעכטער מענש —

— ווייסט איר עס פאר געוויס, — האט הערבערט געפרעגט מיט פאראיינייג־לונג אין זיין שטימע.

— פרעגט ניט פיל, הערבערט! איך וויים פיל מער פון ווילהאם דערבי, ווי איר קאנט זיך פארשטעלן. איך וויים ווי טיף עס פלעגט קריינקען אייער פאטער, וויפיל געלט ער פלעגט פארשוואונדן און ווי ער האט זיך אויפגעפירט אלס אפיצער.

הערבערט דערבי האט פארדעקט זיין געזיכט מיט ביידע הענט און א טיפער זיפץ האט זיך ארויסגעריסן פון זיין ברוסט.

— אך, נאט, נאט! — האט ער גע־זיפצט, — איך האב אים שטענדיק פאר־מיידיקט, געהאלטן פאר אים, געזאגט, אז דעם פאטער איז צו שטרענג קעגן אים..

הערבערט האט דערציילט דעם ארוואַ־קאט אלץ וואס האט פאסירט צווישן אים און זיין ברודער פון דעם טאג, ווען לארד דערבי איז געשטארבן, ווי ער האט גע־טראפן זיין ברודער אין פארק און, ווי זיי האבן אפגערעדט צו זעען זיך אין צען יאר ארום.

— אזוי? — האט דער ארוואקאט אי־בערגעפרעגט, — ער האט באשטימט א צייט פון צען יאר, אין וועלכער ער וועט ווערן א רייכער מאן? דאס איז צו לאנג פאר אזא מענשן ווי ווילהאם.

הערבערט האט ווייטער דערציילט, ווי העלענא האט אים פּלוצלונג געבראכט א בריוו פון זיין עלטערן ברודער.

— אלזא האט ער ניט געקאנט אויס־האלטן די צען יאר? — האט דער אר־וואקאט געפרעגט. — וואס שרייבט ער?

הערבערט האט ארויסגענומען די בריוו און האט דערלאנגט דעם ארוואקאט.

— לעזט אליין, הער שארף, און זאגט מיר וואס די דאזיקע בריוו באדייטן, — האט ער געזאגט.

דער ארוואקאט איז דורכגעלאפן דעם בריוו מיט די אויגן און האט געזאגט האלב ערנסט, האלב אין שפאס.

— דאס איז ווירקלאך א גליק! ווילי־אם איז זיכער, אז אין א יאר ארום וועט ער זיין א רייכער מאן, דאס איז א גליק, אן אומגעריכט גליק, וואס קאן זיך טרעפן יעדן מענשן, אבער קיינער קאן עס ניט פארלאזן זאגן, קיינער קאן ניט זאגן פאר געוויס, פאר זיכער: "אין א יאר ארום וועל איך זיין זייער א רייכער מאן", — דאס איז זאגדראבאר.

הערבערט האט געשווינג. אלס ברודער האט ער זיך געפרייט וועגן ער האט געלעזן אז ווילהאם האפט צו ווערן א רייכער מאן אין א יאר ארום. אלס יונגער אומדערפאל־רענער מענש האט ער אבער ניט באמערקט וואס דער עלטערער דורכגעטריבענער אר־ענטער מענש.

— וואס איז נייעס? — האט דער ארוואקאט געפרעגט אומרואיק.

— איך האב מיט אייך צו ריידן וועגן מיין ברודער, ווילהאם.

— אויף'ן ברייטן שטערן פון'ם ערנסטן ארוואקאט האבן זיך אויסגעלייגט טיפע קייטשטן. עס איז געווען דייטלאך, אז דער נאמען ווילהאם איז געווען ניט נאנץ אנ־גענעם.

— איז עס מעגלאך, אז ווילהאם פאר־דערט זיין טייל ירושה פון פאטער?— האט ארוואקאט שארף א פרעג געטאן. — וויים ער דען ניט, אז אין מיינע הענט געפינט זיך א ריכטיקער און געזעצלאך גילטיקער טעסטאמענט פון אייער פאטער אין וועלכן עס איז דערקלערט געוואָרן דייטלאך, אז ווילהאם האט שוין לאנג אנ־גענומען זיין טייל.

— אך, הער שארף! — האט דער יונ־גערמאן אויסגערופן, — איך בין ניט גע־קומען צו אייך וועגן געלט זאגן. איך האב א נאנץ אנדערע אנגעלעגענהייט צו אייך.

— א נאנץ אנדערע אנגעלעגענהייט? — האט דער ארוואקאט איבערגעפרעגט.

—יא, אן אנדער אנגעלעגענהייט. איך ווייס אז ער איז א שטילער, און זייער ערנסטער מענש.

— וואס איז נייעס? — האט דער ארוואקאט געפרעגט אומרואיק.

— איך האב מיט אייך צו ריידן וועגן מיין ברודער, ווילהאם.

— דאס איז טרויעריק! — האט דער ארוואקאט אויסגערופן. — איך האף אבער אז עס איז נאך ניט אזוי געקומען, אז מען זאל ניט קאנען דערקלערן דעם יונגן מיידל, אז . . .

— ליידער איז שוין געקומען זייער וויט. — האט דער יונגער דערבי געזאגט טרויעריק.

— דאס פארשטיי איך ניט? ! — האט דער ארוואקאט אויסגערופן. — העלענא איז א גוטע, שטילע און קלוגע מיידל; ווען מ'זאל איר דערקלערן, אז ווילהאם איז א לעכטער מענש —

— ווייסט איר עס פאר געוויס, — האט הערבערט געפרעגט מיט פאראיינייג־לונג אין זיין שטימע.

— פרעגט ניט פיל, הערבערט! איך וויים פיל מער פון ווילהאם דערבי, ווי איר קאנט זיך פארשטעלן. איך וויים ווי טיף עס פלעגט קריינקען אייער פאטער, וויפיל געלט ער פלעגט פארשוואונדן און ווי ער האט זיך אויפגעפירט אלס אפיצער.

הערבערט דערבי האט פארדעקט זיין געזיכט מיט ביידע הענט און א טיפער זיפץ האט זיך ארויסגעריסן פון זיין ברוסט.

— אך, נאט, נאט! — האט ער גע־זיפצט, — איך האב אים שטענדיק פאר־מיידיקט, געהאלטן פאר אים, געזאגט, אז דעם פאטער איז צו שטרענג קעגן אים..

הערבערט האט דערציילט דעם ארוואַ־קאט אלץ וואס האט פאסירט צווישן אים און זיין ברודער פון דעם טאג, ווען לארד דערבי איז געשטארבן, ווי ער האט גע־טראפן זיין ברודער אין פארק און, ווי זיי האבן אפגערעדט צו זעען זיך אין צען יאר ארום.

— אזוי? — האט דער ארוואקאט אי־בערגעפרעגט, — ער האט באשטימט א צייט פון צען יאר, אין וועלכער ער וועט ווערן א רייכער מאן? דאס איז צו לאנג פאר אזא מענשן ווי ווילהאם.

הערבערט האט ווייטער דערציילט, ווי העלענא האט אים פּלוצלונג געבראכט א בריוו פון זיין עלטערן ברודער.

— אלזא האט ער ניט געקאנט אויס־האלטן די צען יאר? — האט דער אר־וואקאט געפרעגט. — וואס שרייבט ער?

הערבערט האט ארויסגענומען די בריוו און האט דערלאנגט דעם ארוואקאט.

— לעזט אליין, הער שארף, און זאגט מיר וואס די דאזיקע בריוו באדייטן, — האט ער געזאגט.

דער ארוואקאט איז דורכגעלאפן דעם בריוו מיט די אויגן און האט געזאגט האלב ערנסט, האלב אין שפאס.

— דאס איז ווירקלאך א גליק! ווילי־אם איז זיכער, אז אין א יאר ארום וועט ער זיין א רייכער מאן, דאס איז א גליק, אן אומגעריכט גליק, וואס קאן זיך טרעפן יעדן מענשן, אבער קיינער קאן עס ניט פארלאזן זאגן, קיינער קאן ניט זאגן פאר געוויס, פאר זיכער: "אין א יאר ארום וועל איך זיין זייער א רייכער מאן", — דאס איז זאגדראבאר.

הערבערט האט געשווינג. אלס ברודער האט ער זיך געפרייט וועגן ער האט געלעזן אז ווילהאם האפט צו ווערן א רייכער מאן אין א יאר ארום. אלס יונגער אומדערפאר־רענער מענש האט ער אבער ניט באמערקט וואס דער עלטערער דורכגעטריבענער אר־ענ